

# MESCİD-İ AKSA İLE İLGİLİ ULUSLARASI MAHKEME KARARI:

<https://www.un.org/unispal/wp-content/uploads/2016/07/The-Status-of-Jerusalem-English-199708.pdf>

Uluslararası Mahkemenin Filistin/Kudüs'teki Mescid-i Aksa'nın Tamamının Müslümanların Mülkiyetinde Olduğuna Dair Kararı.

Eğer bu karar Yahudilerin lehine olsaydı, dünyanın bütün dillerine tercüme edilmiş ve bütün insanların duyup bileceği bir belge olurdu.

İddia edebilirim ki genel olarak Müslümanların, özel olarak da Arapların %99'u bu kararı duymamıştır.

Arapların ve Müslümanların çoğunun bilmediği şey, 93 yıl önce Filistin'in İngiliz Mandası olduğu dönemde, uluslararası bir mahkeme kararı olduğu gerçeğidir.

Yahudiler Kudüs ve Mescid-i Aksa konusunda dava açtılar:

Dava, Filistin/Kudüs'teki M.Aksa, Müslümanların hakkı mıdır, yoksa Yahudilerin iddia ettiği gibi, Hz. Süleyman'ın -aleyhisselam- mabedi olarak Yahudilerin hakkı mıdır?!

Hepsi Avrupalılardan oluşan, tarafsız hakimler, hukukçular, uluslararası tarihçiler ve arkeologlar, aralarında tek bir Arap veya Müslüman olmadığı halde, Mescid-i Aksa ve Mescid-i Aksa'nın antik batı duvarı olan ağlama duvarı (Burak duvarı) hakkında ne dedi?

Yahudilere göre Ağlama Duvarı olarak bilinen duvar, Yahudilerin hakkı mı, yoksa Müslümanlara göre Burak Duvarı olarak bilinen bu duvar Müslümanların hakkı mı?

O uluslararası komisyonun verdiği karar neydi?

Filistin'in İngiliz mandası olduğu dönemde...

(1929'da İngiliz sömürgecilerine karşı Burak İsyanı patlak vermişti)

İngilizlerin Yahudilere Mescid-i Aksa'nın batı duvarına gelip ibadet etmeleri için sağladığı kolaylıkları protesto etmek amacıyla Filistin'liler direniş başlatmıştı.

İngilizler, konuyla ilgili karar verilmesi için anlaşmazlığı uluslararası bir mahkemeye götürmeyi kabul edene kadar da bu isyan ve direniş olayları devam etti.

Duvar, Müslümanların isimlendirdiği gibi;

Burak Duvarı mı, yoksa Yahudilerin isimlendirdiği gibi Ağlama Duvarı mıydı?!

3 Eylül 1929'da İngiliz Sömürge Bakanı, olayların, direniş ve ayaklanmanın nedenlerini acilen araştırıp tekrarını önlemek için çözüm geliştirmek üzere Shaw Komisyonu olarak bilinen bir komisyon oluşturdu.

Bu komisyonun tavsiyeleri arasında, ayaklanmaların bundan sonra tekrar yaşanmasını önlemek için hak ve iddiaların açıklığa kavuşturulup netleştirilmesi gerektiği de vardı.

İngiliz hükümetinin, Milletler Cemiyeti Konseyi'ne teklifte bulunması üzerine, bu amaçla bir heyet oluşturuldu.

Cemiyet Konseyi'nin 15 Mayıs 1930'da onayladığı gibi, İsveç Hükümeti eski Dışişleri Bakanı'nın Başkan olarak belirlendiği ve Cenevre'deki Adalet Divanı Başkan Yardımcısının üyeliğini oluşturduğu bir komisyon oluşturuldu.

Böylece, Avusturya-Romanya Karma Tahkim Mahkemesi Başkanı, Sumatra adasının doğu kıyısının eski Valisi ve Hollanda Parlamentosu üyesi, en yüksek yargı ve tahkim düzeyinde tarafsız bir uluslararası komisyon oluşturulmuş oldu.

Komisyon 19 Haziran 1930'da Kudüs'e geldi ve Filistin'de (tam bir ay) kaldı ve her gün bir veya iki oturum düzenledi.

Komisyonun düzenlediği 23 oturum sırasında 52 şahidin ifadesine baş vurdu.

Bunlar arasında 21 Yahudi haham ve 30 Müslüman alim ve bir de İngiliz şahit vardı.

Her İki taraf, oluşan bu komisyona 35'i Yahudiler, 26'sı Müslümanlar tarafından olmak üzere toplam 61 belge sundu.

İslam dünyasının her yerinden heyetler, davayı savunmak ve Müslümanların Burak duvarının sahibi olduğunu ilan etmek için Kudüs'e akın etti.

- Lübnan'dan Salah al-Din Bayhum,
- İran'dan Mirza Mehdi ve
- Afganistan'dan Seyyid Abdul Ghafour,
- Endonezya'dan Ebu Bekir El-Eş'ari ve Abdul-Qahar Mudhakir,
- Hindistan'dan Abdullah Bahai ve Şeyh Abdul-Ali,
- Polonya'dan Müftü Dr.Yakub Šenkowitz,
- bunların yanı sıra bir dizi önde gelen Filistinli şahsiyet:

Awni Abdul-Hadi,

Amin Al-Tamimi,

Amin Abdul-Hadi,

Jamal Al-Husseini,

Muhammad Izzat Darwaza, Raghıb Al- Dajjani ve Şeyh Hasan Abu Al-Suud davayı takip edenler arasındaydı.

Ayrıca Marakeş, Cezayir, Trablus, Fas, Suriye ve Doğu Ürdün'den diğerk bazı şahsiyetler de davayı takip ediyordu.

Uluslararası Mahkeme, (Müslümanların iddiasını doğrulayan delilleri sağlam buldu) sunulan belgeleri Müslümanların iddialarını teyit edecek yeterlilikte gördü. Çünkü Müslümanların savunmaları, Şeriat Mahkemesi'nin belge ve kayıtlarına göre, Burak duvarını çevreleyen tüm alanın İslami bir vakıf olduğunu ispatlıyordu.

Kur'an'ı Kerim metinleri ve İslam gelenekleri de bu yerin kutsallığını açıkça belirtmekteydi

Ve Yahudilerin Ağlama Duvar'ını ziyaret etme hakları olmadığı teyit edildikten sonra, bu ziyaret hakkının (Osmanlı Cihan Devletinin emri) ve (Mısır'ın Şam'daki yönetiminin talimatı) uyarınca özel bir ikram olduğu ve bu sadece mekânın tekrar tekrar ziyaret edilmesine yönelik taleplerine karşılık olarak tanınmış bir imkân kabul edileceği (ve bu mekânda namaz kılmalarına izin verilmemesi), Sadece sessiz olarak, kimseyi rahatsız etmeden, oturma düzeni veya perde olmaksızın dua etmelerini kapsar.

Bu izin, Müslüman hükümetlerin bir müsamahası, bir tür dini hoşgörüsüydü; (tarihi, dini yönü olmadığı gibi mülkiyet hakkı da ifade etmez)!

Mahkeme kararını, Uluslararası Komisyonun Kudüs'teki oturumlarını başlatmasından beş ay sonra verdi ve mahkeme Arap Müslüman ve Yahudi temsilcilerini dinledikten, iki tarafça sunulan tüm belgeleri inceledikten ve Filistin'deki tüm kutsal yerleri ziyaret ettikten sonra kararını ittifakla verdi.

Komisyon son toplantısını 28 Kasım-1 Aralık 1930 tarihleri arasında Paris'te gerçekleştirdi ve kararı oybirliğiyle aldı.

Bu karar, Müslümanlar olarak bizi ilgilendiren, şu paragrafla başladı:

“Ağlama Duvarı'nın mülkiyeti yalnızca Müslümanlara aittir ve vakıf mülkünün bir parçası olan Mescid-i Aksa alanının ayrılmaz bir parçasını oluşturduğundan, gerçek hak sahibi yalnızca Müslümanlardır.

Burak (Ağlama) duvarının mülkiyeti de onlara aittir.

Ağlama Duvarının önünde ve duvarın karşısında Mağaribe Mahallesi olarak bilinen bölgenin önünde bulunmakta olan kaldırım da Müslümanların mülküdür; çünkü burası İslam hukukunun hükümlerine göre hayır için kullanılması gereken bir vakıftır.”

Ayrıca kararda şu hükümlere de yer verildi:

“Yahudilerin getirip duvarın yakınına yerleştirdiği ibadet aletleri ve diğer aletler, hiçbir durumda, Yahudilere duvar veya bitişiğindeki kaldırım üzerinde herhangi bir hak iddiası oluşturmaya etken olamaz veya buna gerekçe gösterilemez.”

Kararda başka hususlar da yer alıyordu. Bunlardan en önemlileri şunlardır:

“Koltuk, sembol, minder, sandalye, perde, bariyer ve çadır getirilmesinin yasaklanması ve Yahudilerin duvarın yanında trompet çalmasına izin verilmemesi.” . .

Bu kararın maddeleri 8 Haziran 1931'de yürürlüğe girdi ve İngiliz hükümeti, buranın Müslümanlara ait olduğunu ve tasarruflarını tanıyan bir beyaz kitap yayınladı.

Hem uluslararası karar hem de Beyaz Kitap, Yahudileri kendi sınırlarına uymaya zorladı ve kısa sürede Yahudilerin duvar meselesine dair sesleri azaldı.

Buna dayanarak İngiliz Kralı da bir kraliyet fermanı yayınladı.

“O dönemde yayınlanmış olan 1931 tarihli Ağlama Duvarı Kararnamesi”.

Filistin Resmî Gazetesinde yayımlandı.

{Tercüme: Ahmet Ziya İbrahimoglu 16/10/2023 OF}

Bu yazıyı paylaşıp yayalım ki dünya bu gerçeği bilsin.

بالعربية :Yazının Arapçası aşağıdaki linkte mevcuttur

/المحكمة-الدولية-حول-ملكية-المسلم/قرار/https://wdian.org

Ayrıca, böyle bir mahkeme kararına rağmen, Mescid-i Aksa'nın bugünkü statüsü ile ilgili aşağıdaki Türkçe yazıyı, ibretle okumanızı da faydalı gördüm:

[https://tr.m.wikipedia.org/wiki/Kudüs%27ün\\_statüsü](https://tr.m.wikipedia.org/wiki/Kudüs%27ün_statüsü)

Allah tez zamanda bölgede yanmakta olan ateşin sönmesini, mağdur ve mazlum Müslüman kardeşlerimizin gerçek özgür yaşama dönmesini, Müslümanların muzafferiyetini,

Terör örgütü İSRAİL ve onların içte ve dışta maddeten ve manen destekçi olan devletlerin, kişi ve kuruluşların İVEDİLİKLE HELAKLARINI nasib etmesi, bizim de görmemiz dileklerimizle ZAFERİN İNANANLARDA OLDUĞUNU UNUTMAYALIM.

19.10.2023'te paylaşım yapan

**Yusuf Şahin**

**Emekli Müftü**

**Bursa / Orhangazi**

**Not:** Konuya ilişkin ayrıca Bkz: <https://wdian.org/>